

Kopie

Afgeleverd aan: arbeidsrechtbank te Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer 2014/2293
Datum van uitspraak 12 september 2014
Roinummer 2014/AB/282

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

derde kamer

Arrest

COVER 01-00000032827-0001-0007-01-01-1

**ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk arrest
definitief**

H

appellant,

In persoon verschenen en vertegenwoordigd door mr. GOETHUYS Kim, advocaat te 3000
LEUVEN, Bondgenotenlaan 132

tegen

WILLEMSFONDS VZW, met maatschappelijke zetel te 9000 GENT, Vrijdagmarkt 24-25,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. KERSTEN Martine, advocaat, loco mr. CARLIER Edward, advocaat
te 2800 MECHELEN, Conventstraat 2

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op
tegenspraak op 12-02-2014 door de arbeidsrechtbank te Leuven (A.R. 12/2084/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 20 maart
2014,
- de conclusies voor de appellant,
- de conclusies voor de geïntimeerde,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare
terechtzing van 20 juni 2014, gehoord het mondeling advies van het openbaar ministerie,

waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op 5 september 2014 waarop ze verdaagd werd voor uitspraak op heden.

*

I. FEITEN

De heer H trad op 1 september 2009 in dienst van de VZW Willemsfonds (hierna genoemd de VZW) als provinciaal medewerker, met schriftelijke arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd tot 31 december 2009. Vanaf 1 januari 2010 was hij met de VZW verbonden door een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd; zijn functie was provinciaal stafmedewerker.

Op 27 juni 2011 legde de heer H klacht neer wegens pesten op het werk.

De VZW betekende de opzegging aan de arbeidsovereenkomst met een opzeggingstermijn van drie maanden die een aanvang nam op 1 september 2011.

De arbeidsovereenkomst en de opzeggingstermijn werden geschorst door arbeidsongeschiktheid van 13 tot en met 15 september 2011 en van 27 september tot 1 december 2011.

De arbeidsovereenkomst werd beëindigd om dringende reden op 1 december 2011.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 30 november 2012 vorderde de heer H voor de arbeidsrechtbank te Leuven betaling door de VZW van:

9.921,69 euro	forfaitaire vergoeding
3.739,71 euro	opzeggingsvergoeding
1,00 euro	provisioneel eindejaarspremie 2011
1,00 euro	provisioneel loon voor gepresteerde overuren
275,2232 euro	terugbetaling verplaatsingskosten 06/2011
136,6540 euro	terugbetaling verplaatsingskosten 08/2011
1,00 euro	provisioneel vergoeding home office

te vermeerderen met de wettelijke en/of vergoedende intrest vanaf de datum van opeisbaarheid en met de gerechtelijke intrest vanaf de datum van dagvaarding tot de dag van de effectieve betaling.

Hij vorderde tevens de veroordeling van de VZW tot de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegings- en uitgavenvergoedingen, en de voorlopige uitvoerbaarheid van het uit te voeren vonnis zonder enige reserve.

b.-

Met vonnis 'overeenkomstig artikel 747 Ger.W.' van 24 oktober 2013 wees de arbeidsrechtbank de vordering af. De heer Hendrickx werd veroordeeld tot de kosten van het geding, begroot op 181,32 euro dagvaardingskosten en 687,50 euro rechtsplegingsvergoeding.

Dit vonnis werd op verzoek van de VZW aan de heer H betekend op 27 november 2013.

c.-

Met verzoekschrift op tegenspraak, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank te Leuven op 23 december 2013, tekende de heer I verzet aan tegen het vonnis dat op 24 oktober 2013 werd gewezen door de arbeidsrechtbank; hij vorderde dat dezelfde arbeidsrechtbank zijn oorspronkelijke vordering gegrond zou verklaren en de VZW zou veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

d.-

Met vonnis van 13 februari 2014 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering onontvankelijk en zij veroordeelde de heer H tot de kosten van het geding, begroot op 687,50 euro (minimum) rechtsplegingsvergoeding.

e.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

f.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 20 maart 2014, tekende de heer H beroep aan tegen het vonnis dat op 13 februari 2014 werd gewezen door de arbeidsrechtbank te Leuven; hij vorderde dat het arbeidshof dit vonnis zou hervormen en zou zeggen voor recht dat zijn verzet ontvankelijk was.

Vervolgens vorderde hij dat het arbeidshof de zaak aan zich zou trekken en zou oordelen over de grond van de zaak, met verwijzing van de VZW in de kosten van het geding, inclusief de rechtsplegingsvergoeding.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

a.-

Artikel 747 § 2 zesde lid laatste zin Ger.W. bepaalt dat op de rechtsdag (vastgesteld met toepassing artikel 747 § 2 derde lid Ger.W. of artikel 747 § 1 derde lid Ger.W.) de meest gereede partij een vonnis kan vorderen, dat in ieder geval op tegenspraak gewezen is.

Het vonnis dat wordt gevelde na een rechtsdag verleend met toepassing van artikel 747 Ger.W. zal steeds een uitspraak op tegenspraak zijn. Tegenspraak vereist immers niet dat een partij effectief verweer voert, maar enkel dat zij de kans krijgt om zich te verweren zodat, wanneer een partij geen enkele conclusie heeft neergelegd en dus alle toegekende termijnen heeft genegeerd, zij toch de kans heeft gehad om zich te verweren.

(vgl. J. Laenens, K. Broeckx, D. Scheers, P. Thiriar, Handboek gerechtelijk recht, 3de editie, Intersentia, Antwerpen – Cambridge 2012, 421, nr. 999)

Artikel 747 § 2 Ger.W. verwijst niet naar artikel 804 Ger.W. zodat deze laatste bepaling niet van toepassing is bij gerechtelijke instaatstelling. Het vonnis gewezen nadat de zaak werd vastgesteld met toepassing van artikel 747 § 2 Ger.W. is bijgevolg een beslissing op tegenspraak, zelfs indien een der partijen niet is verschenen, noch heeft geconcludeerd binnen de haar toegewezen termijn.

De omstandigheid dat de rechter zijn beslissing kwalificeert als vonnis bij verstek wijzigt de werkelijke aard ervan.

Wanneer het verzet tegen een vonnis dat werd gewezen na gerechtelijke instaatstelling terecht niet ontvankelijk werd verklaard, is het beroep tegen het vonnis gewezen op verzet niet gegrond.

(vgl. Brussel 10 juni 1998, onuitg., AR 1998/2530; Luik 15 januari 2007, J.L.M.B. 2007, 747; Rb. Tongeren 22 april 1996, Limb. Rechtsl. 1997, 74)

b.-

In voorliggende betwisting werd de zaak, voor de arbeidsrechtbank te Leuven ingeleid met dagvaarding van 30 november 2012, in staat gesteld met beschikking van 20 december 2012, gewezen met toepassing van artikel 747 § 1 derde lid Ger.W..

De heer F nam geen conclusie binnen de hem toegekende termijn en verscheen niet (noch iemand voor hem) op de zitting van 26 september 2013, waar de zaak was vastgesteld; op deze zitting vorderde de VZW vonnis overeenkomst artikel 747 Ger.W., wat door de arbeidsrechtbank werd toegekend.

Er kan dan ook geen twijfel over bestaan dat het vonnis van de arbeidsrechtbank van 24 oktober 2013 met toepassing van artikel 747 § 2 zesde lid laatste zin Ger.W. een vonnis op tegenspraak is.

Het was dan ook terecht dat de arbeidsrechtbank met vonnis van 13 februari 2014 het verzet tegen dit vonnis niet ontvankelijk verklaarde.

Het hoger beroep van de heer F. tegen dit laatste vonnis is dan ook ongegrond.

C.-

Artikel 1022 vierde lid Ger.W. bepaalt dat indien de in het ongelijk gestelde partij van de tweedelijs juridische bijstand geniet, de rechtsplegingsvergoeding vastgelegd wordt op het door de Koning vastgestelde minimum, tenzij in geval van een kennelijke onredelijke situatie.

De heer H. toont aan dat hij met beslissing van 4 mei 2014 werd toegelaten tot tweedelijs juridische bijstand.

De VZW toont het bestaan van een kennelijke onredelijke situatie niet aan.

In tegenstelling tot wat de heer H. voorhoudt is zijn vordering wel degelijk in geld waardeerbaar, vermits hij aan het arbeidshof vraagt uitspraak te doen over zijn oorspronkelijke vordering.

Het bedrag van zijn oorspronkelijke vordering bedroeg meer dan 10.000 doch minder dan 20.000 euro, zodat het minimum bedrag van de rechtsplegingsvergoeding 687,50 euro beloopt.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Gehoord mevr. Stroobant B., substituut-arbeidsauditeur, gedelegeerd bij het Auditoraat-generaal in haar mondeling advies;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

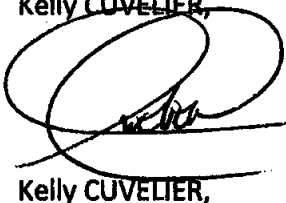
Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Verwijst de heer Hendrickx in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van de VZW vereffend op 687,50 euro.

Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Daniël RYCKX,
Marcel VAN AKEN,
Daniël HEYVAERT,
bijgestaan door :
Kelly CUVELIER,

Kelly CUVELIER,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende
griffier

Daniël RYCKX,

Marcel VAN AKEN,

Daniël HEYVAERT.)

De heer M. Van Aken, raadsheer in sociale zaken, als werkgever, die bij de debatten aanwezig was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig artikel 785 Gerechtelijk Wetboek wordt het arrest ondertekend door D. Ryckx, raadsheer en D. Heyvaert, raadsheer in sociale zaken, als werknemer-bediende.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel op vrijdag 12 september 2014 door:

Daniël RYCKX, raadsheer
bijgestaan door
Kelly CUVELIER, griffier.

Kelly CUVELIER,

Daniël RYCKX

